

Sygn. akt XI Ka 897/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Elżbieta Daniluk-spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SR Dorota Saczewa (del. do SO)

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r.

sprawy M. Ć.

oskarżonego z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włodawie

z dnia 4 lipca 2013 r. sygn. akt II K 589/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za datę końcową okresu zaliczonego na poczet środka karnego wymierzonego w pkt VII przyjmuje 4 lipca 2013 r.;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

III. na poczet środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza nadto okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 lipca 2013 r. do dnia 15 października 2013 r.;

IV. wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 897/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy we Włodawie oskarżył **M. Ć.** o to, że w dniu 15 grudnia 2012 roku we W. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając alkohol we krwi o stężeniu 2,2 promila i 2,3 promila, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 września 2010 roku, sygn.akt II K 138/10, za przestępstwo z art. 178a § 1 kk,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z/s we W.:

I. oskarżonego M. Ć. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk i za to na mocy tegoż przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 i § 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu M. Ć. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 /cztery/ lata;

III. na zasadzie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu M. Ć. karę grzywny w wysokości 100 /stu/ stawek dziennych, określając w oparciu o przepis art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 20 /dwadzieścia/ złotych;

IV. w oparciu o przepis art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu ;

V. na zasadzie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego M. Ć. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2 /dwóch/;

VI. na zasadzie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego M. Ć. pod dozór kuratora w okresie próby;

VII. na mocy art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu M. Ć. okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 13 lutego 2013 r. do dnia 3 lipca 2013r.;

VIII. na zasadzie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 39 pkt. 7 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 /pięćset/ złotych;

IX. zasądził od oskarżonego M. Ć. na rzecz Skarbu Państwa 380 /trzysta osiemdziesiąt/ złotych opłaty i 90 /dziewięćdziesiąt/ złotych wydatków postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego, za zarzucił rażącą niewspółmierność środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ma osiągnąć środek karny w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego M. Ć. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora, jako oczywiście bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wobec nie złożenia przez strony wniosku o uzasadnienie wyroku, Sąd Okręgowy odstąpił od sporządzenia uzasadnienia orzeczenia wyjaśniającego przyczyny swojego stanowiska/art. 457 § 2 kpk/.

Uzasadnieniem wyroku sądu odwoławczego zostanie sporządzone jedynie w zakresie korekty orzeczenia Sądu I instancji dokonanej przez Sąd Okręgowy z urzędu. Wyrok Sądu Rejonowego dotknięty jest bowiem uchybieniem co do daty końcowej okresu zatrzymania prawa jazdy zaliczonego na poczet środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z treścią art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów /art. 39 pkt. 3 kk/ zaliczeniu podlega okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy lub innego dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2011 r., III KK 452/10, LEX nr 784965/.

Z akt sprawy wynika, iż prawo jazdy zostało oskarżonemu odebrane w dniu 13 lutego 2013 r. i zatrzymane na mocy postanowienia z dnia 15 lutego 2013 r. (k. 33). Skoro zaś z akt sprawy nie wynika, aby do dnia wydania wyroku przez

Sąd Rejonowy, tj. 4 lipca 2013 r., dokument ten został oskarżonemu zwrócony, to za datę końcową okresu zaliczonego na poczet środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, należało przyjąć wskazaną datę.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w punkcie I części dyspozytywnej swego wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień w postępowaniu przed Sądem I instancji, które uzasadniałyby potrzebę dalszej zmiany wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w tym z przyczyn wskazanych w treści art. 439 kpk oraz art. 440 kpk, Sąd Okręgowy w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Rozstrzygnięcie o zaliczeniu okresu zatrzymania prawa jazdy na dalszy okres uzasadnia przepis art. 63 § 2 kk.

O kosztach za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 624 § 1 kpk /zasady słuszności/.